

Радка и Найдено.

I. Малката цвѣтопродавачка.

„Отивамъ, майко,“ рече Радка и се отправи за края на града. Тя бѣ облечена съ тънка, здрава и чиста басмяна рокля, надъ коситѣ си бѣ положила сламена шапчица, а въ рѣка носеше кошничка.

— „Добъръ пжѣ, миличка! Па гледай да не се бавишъ“. Съ тия думи майката всѣка заранъ изпращаше Радка въ полето и близкия лѣсъ да бере полски и горски цвѣтя. Тамъ Радка ги виеше на красиви, смѣсени и миризливи китки и вѣнци, и послѣ още росни и свѣжи ги донасяше въ София, гдѣ то ги продаваше.

Отдавна Радка бѣ останала безъ баща. Братъ ѝ съ голѣмъ трудъ свърши гимназия, а сега е студентъ въ висшето училище. И Радка вече влиза въ класоветѣ. Много се трудѣха по чужди работи братъ, сестра и